

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg lyttede med interesse til hr. Jensbys ordførertale og især hans meget stærke betoning af, at man ikke skulle tage forhastede beslutninger på baggrund af den pågældende undersøgelse.

Jamen det kan da ikke være forbigået hr. Jensbys opmærksomhed, at det præcis er for at undgå at tage forhastede beslutninger, at skatteministeren har iværksat en advokatundersøgelse, som netop skal konstatere, i hvilken udstrækning der er sket de fejl, der gør, at embedsmænd eller ministre har pådraget sig ansvar.

Derfor er det jo også næsten en cirkelslutning, hr. Jensby drager, når han siger, at der kun er én minister, om hvem man har konstateret, at der har været problemer. Jamen det er jo, fordi der kun har været én undersøgelse, så derfor var mit spørgsmål: Hvorfor kan det være, at man i de tidligere regeringer ikke har interesseret sig for de her ting, når det er sådan, at man har kunnet læse om dem i aviserne? Det er jo noget, som hr. Jensby tidligere i forbindelse med Spar Nord-sagen er gået meget op i, så det er ikke et spørgsmål om »du er dum – det kan du selv være« i min ordførertale. Det er et spørgsmål om, at »nu må vi se« – præcis for at undgå, at der tages forhastede beslutninger.

En ting, som hr. Jensby hæftede sig ved, var, at der i undersøgelsen henvises til et cirkulære af 15. marts, som altså er udsendt efter, at det her er foretaget. Jamen nu er det jo altså sådan, at det pågældende cirkulære faktisk ikke tilføjer noget som helst i retning af nye regelændringer, men alene er en sammenskrivning af den i hele perioden offentliggjorte praksis og de offentliggjorte afgørelser. Derfor er det ikke nogen indvending; det er sådan set bare en sammenskrivning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tager mest ordet, for at hr. Jensbys forsøg på at tegne et billede, som ikke har så meget med virkeligheden at gøre, ikke skal stå uimodsagt. Jeg kan nu konstatere, at det eneste kritikpunkt, man hos partiet Venstre har tilbage i forhold til ministerhåndteringen af Himmerlandsbank-sagen, åbenbart er, at da telefonen ringede på Tyttebærvej nr. 9 i Brovst natten mellem den 22. og den 23. august 1993, gjorde jeg det, jeg normalt gør, når den ringer: Jeg tog røret og talte med dem, der var i den anden ende. Hr. Jensby

ved, og alle andre ved – efter en meget grundig undersøgelse med meget konkrete spørgsmål til alle involverede i undersøgelsesretten – at jeg ikke forsøgte under nogen former at påvirke til en bestemt afgørelse.

Derfor har hr. Jensby også fuldstændig ret i, at på det tidspunkt, da indstillingen fra de pågældende embedsmænd gik ud på, at det her var problematisk og tvivlsomt inden for gældende regler, var min konklusion: Når dét er situationen, så skal vi selvfølgelig overhovedet ikke bevæge os ind i et projekt af den karakter.

At jeg meddelte den, der havde den koordinerende rolle, den daværende industriminister, hr. Jan Trøjborg, at sådan forholdt det sig, og at jeg begik den brøde efterfølgende, da telefonen ringede én gang mere, at løfte røret og tale med personerne i den anden ende, som nu meddelte, at man var nået frem til en modsat konklusion efter en diskussion, det forstår jeg at min brøde som daværende skatteminister bestod i. Den brøde påtager jeg mig med stor glæde.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal til hr. Ole Stavad sige, at nu er det ikke Stavadsagen, debatten drejer sig om i dag. Jeg sagde i min ordførertale, at det eneste eksempel, jeg kender, hvor en minister har været direkte involveret i beslutningsprocessen, er Spar Nord-sagen. Det var det, jeg sagde, og det er ikke det eneste kritikpunkt, kan jeg godt hilse og sige, selv om det ikke er den sag, det drejer sig om i dag. Vi er nogle i Folketinget, der har andre kritikpunkter vedrørende den tidligere skatteministers håndtering af Spar Nord-sagen, men det hører en anden debat til.

Jeg skal sige til hr. Buksti: Jeg ved ikke, om jeg udtrykte mig uklart, men jeg er enig med hr. Buksti i, at det da er udmærket, at skatteministeren har taget de initiativer, han har. Jeg advarede helt generelt imod, at vi tog forhastede beslutninger, og vi har ikke noget imod, at skatteministeren har taget de initiativer. Vi siger bare, at det er jo ministerens, ene og alene ministerens, afgørelse, og det tager vi så til efterretning. Det var sådan set det, jeg sagde.

Så skal jeg til hr. Frank Aaen sige: Glem nu alt det med de her aviser og svar så på det spørgsmål, jeg stillede tidligere på dagen, nemlig: Hvor har ministeren i skattestyrelsesloven hjemmel til at gribe ind i konkrete sager? Det fik jeg ikke noget svar på. At der har været en orienterende drøftelse – eventuelt hos tidligere